Mencairkan perbezaan yang indah

Ian Paul dan Andrew Bartlett · terjemahan bahasa Jerman oleh Hans-Jörg Ronsdorf · Jun 2022 · disemak semula pada Oktober 2026

Terutamanya di Amerika Syarikat, tetapi juga di dunia berbahasa Inggeris, perbincangan tentang sama ada wanita boleh memimpin dan mengajar sedang hangat semula. Ia seperti gelombang yang melanda dunia Kristian sekali setiap dekad, khususnya dunia evangelikal yang konservatif. Namun, hujah-hujah golongan yang dipanggil komplementarian (Piper, Grudem, Keller, Carson, MacArthur, Burk, DeYoung, Dever, Matthias Lohmann – di Jerman, tidak sedikit gereja bebas, serta inisiatif dan penerbit seperti E21, EBTC, KFG, gereja-gereja Brethren dari setiap aliran, penerbit 3L dan sebagainya), yang berpendapat bahawa mereka dapat mengecualikan wanita daripada pengajaran dan kepimpinan atas dasar Alkitab, semuanya telah dikaji dan disangkal. Esei ini membincangkan sebuah teks yang sekali lagi cuba memberikan asas bagi tesis tentang peranan wanita yang tertakluk secara hierarki ini. Ini ialah satu pendekatan yang agak baharu, tetapi sama tersasarnya, seperti yang ditunjukkan oleh kritikan Ian Paul dan Andrew Bartlett ini.

Ini ialah satu terjemahan kerja ke dalam bahasa Jerman dengan bantuan DeepL.com, bukan satu terjemahan yang sedia untuk dicetak. Tujuannya hanyalah untuk menyampaikan maksudnya, supaya hujah dan hujah balas dapat difahami. Malah, saya (secara peribadi) menemui beberapa pemikiran baharu yang sekali lagi meneguhkan saya bahawa saya telah meninggalkan pendirian itu sepenuhnya.

Hans-Jörg Ronsdorf 28 Jun 2022, Augsburg

Saya telah bergabung dengan Andrew Bartlett QC, pengarang ***Men and Women in Christ: Fresh Light from the Biblical Texts*** (IVP, 2019), untuk mengemukakan satu kritikan alkitabiah terhadap "**Beautiful Difference: The Complementarity of Male and Female**" oleh Andrew Wilson, jurucakap dan ahli teologi Newfrontiers. Butiran lengkap tentang penulis dan penyokong kritikan ini boleh anda temui di hujung teks.

Pembelaan Wilson terhadap komplementarianisme

Komplementarianisme[1] sedang berada dalam krisis.

Pada tahun 1991 terbit karya komplementarian yang penting, *Recovering Biblical Manhood and Womanhood*, yang disunting oleh John Piper dan Wayne Grudem. Tetapi pada tahun 2020 terbit "*Recovering From Biblical Manhood and Womanhood*". Tajuknya sudah membayangkan kandungannya. Penulisnya, Aimee Byrd, ialah seorang ahli teologi yang menulis dari dalam sebuah denominasi Reformed di Amerika Syarikat yang tidak membenarkan pemimpin wanita dalam gereja-gerejanya.

Buku Byrd diulas oleh Denny Burk, seorang komplementarian terkemuka di Amerika Utara. Dia mengakui secara terus terang bahawa ada satu generasi yang "mahu keluar daripada komplementarianisme". Dia memberi amaran: "Ada satu generasi yang sedang mencari jalan keluar, dan Byrd menawarkannya." Khalayaknya "sudah bersedia untuk melompat keluar dan hanya mencari dalih yang agak bijak untuk berbuat demikian."[2]

Terran Williams ialah seorang pastor di sebuah gereja besar di Afrika Selatan yang berpegang kepada komplementarianisme. Dia diminta untuk menyusun dan menulis satu pembelaan yang lebih baik bagi

pendirian mereka. Apabila dia meneliti pendirian itu dengan teliti, dia mendapati bahawa dia tidak dapat mempertahankannya dengan Alkitab.[3]

Ramai yang memang sedang meninggalkan komplementarianisme. Wanita menemui kebebasan mereka yang penuh di dalam Kristus. Lelaki melihat wanita dengan mata yang baharu, sebagai rakan seperjuangan mereka yang sebenar.

Namun ***Andrew Wilson*** telah tampil untuk membendung kerugian itu. Dia seorang pastor pengajar dan penatua di sebuah gereja di tenggara London yang tergolong dalam keluarga gereja-gereja Newfrontiers. Kami menghormatinya sebagai seorang saudara dalam Kristus yang baik hati dan berniat baik. Dia memang wajar dikenali sebagai seorang penulis yang bijak dan reflektif.[4] ***Dia barangkali ahli teologi komplementarianisme yang terkemuka di Eropah.***

Wilson dengan betul mengkritik beberapa aspek pendekatan ini. Dia mengakui bahawa pendekatan ini telah merendahkan saudari-saudari kita, bahawa ia telah membaca Amerika pasca perang ke dalam Perjanjian Baru, bahawa ia telah mempertahankan pandangan yang tidak ortodoks tentang Tritunggal, dan bahawa ia telah secara tidak adil menolak mereka yang berbeza pendapat sebagai golongan liberal dari segi teologi. Walau bagaimanapun, dia mahu mengekalkan garis itu dan berhujah bahawa hanya lelaki yang patut memimpin dalam keluarga dan dalam gereja.

Dia sedar bahawa ramai orang Kristian yang menimba iman mereka daripada Alkitab tidak yakin dengan hujah-hujah standard bagi komplementarianisme. ***Oleh itu dia telah cuba melakukannya dengan lebih baik. Dia mahu menamakan semula komplementarianisme sebagai "komplementariti". Dan dia mahu meletakkannya di atas asas Alkitab yang lebih luas.*** Dia telah melakukan ini dalam sebuah esei yang berpengaruh: "Beautiful Difference: The Complementarity of Male and Female" (Komplementariti lelaki dan wanita).[5] Walaupun dia juga membincangkan kepimpinan lelaki dalam keluarga, hujahnya terutamanya bertujuan mempertahankan kepimpinan yang khusus bagi lelaki sahaja dalam gereja (penatua lelaki).

Artikel itu menarik dan ditulis dengan indah - dan memang terdapat di dalamnya beberapa kebenaran penting yang kami setujui.[6] ***Tetapi adakah ia benar-benar memberikan hujah alkitabiah yang kukuh untuk mengehadkan kepimpinan gereja kepada lelaki? Kami tidak berpendapat demikian.*** Bertentangan dengan matlamatnya, ajaran Wilson sebenarnya menjejaskan perbezaan yang indah antara lelaki dan wanita. Ia tidak mencapai komplementariti (saling melengkapi) yang penuh. Walaupun ia tidak mengehadkan lelaki, ia mengehadkan wanita dengan cara yang tidak dikehendaki oleh Allah. Sila teruskan membaca untuk mengetahui di mana pandangan ini salah.[7]

Hujah Wilson

Kami bermula dengan ringkasan hujah Wilson. Dia menyimpang daripada pendekatan bukti teks yang sering digunakan. Sebaliknya, dia cuba mengambil pendekatan yang merangkumi seluruh Alkitab. Perkara-perkara utamanya ialah:

1. Komplementariti telah ditanamkan dalam ciptaan Allah, termasuk dalam lelaki dan wanita.
2. Lelaki dan wanita diciptakan untuk berbeza. Ciri-ciri mereka masing-masing adalah seperti yang patut kita jangkakan daripada Kejadian 1-4, di mana lelaki (dalam bahasa Ibrani serupa dengan kata untuk "tanah") diberi tugas untuk menjaga taman itu daripada serangan, dan wanita, Hawa (serupa dengan kata untuk "hidup"), digelar ibu bagi semua yang hidup.

3. Komplementariti lelaki dan wanita dinyatakan dalam perkahwinan, dalam keluarga dan di tempat kerja. Menurut 1 Timotius 5:1-2, kita patut melayan wanita yang lebih tua secara khusus sebagai ibu, lelaki yang lebih tua secara khusus sebagai bapa, wanita yang lebih muda sebagai saudara perempuan dan sebagainya, bukan sebagai unit yang neutral jantina atau pekerja yang tidak berjantina dan terasing.

4. Yang menjadi teras ialah bahawa hanya lelaki yang patut menjadi penatua dalam gereja, kerana (a) tugas penatua ialah menjaga dan melindungi gereja sebagai gembala kawanan domba, dan (b) dalam setiap tahap sejarah Alkitab, lelakilah yang ditugaskan untuk menjaga dan melindungi umat Allah:

Untuk menyokong (a), dia merujuk kepada Kisah Rasul-rasul 14:22-23; 20:17-38; Titus 1:5-9; 1 Petrus 5:1-4. Untuk menyokong (b), dia merujuk kepada tujuh tema yang merangkumi enam contoh dan satu petikan pengajaran. Contoh-contohnya ialah: Adam, para bapa leluhur, imam-imam Lewi, monarki Israel, dua belas rasul dan ciri-ciri Yerusalem baharu yang menjadi penutup Alkitab. Pengajarannya ialah senarai kelayakan Paulus bagi penatua gereja.

5. Walaupun wanita memainkan peranan yang besar dalam sejarah Alkitab, mereka melayani sebagai wanita dengan cara yang melengkapi pelayanan lelaki. Sebagai wanita, mereka dapat melakukan pelbagai perkara yang tidak dapat atau tidak dilakukan oleh lelaki.

6. Gereja patut dilihat sebagai sebuah keluarga. Oleh itu, menafikan bahawa wanita boleh menjadi penatua adalah sama seperti menafikan bahawa wanita boleh menjadi bapa dan lelaki boleh menjadi ibu.

Kami memuji usaha Wilson untuk mengambil pendekatan yang merangkumi seluruh Alkitab. Tetapi hujahnya jelas cacat: Ia salah dari segi sejarah Alkitab, bercanggah dengan teologi Alkitab, dan tidak kukuh dari segi eksegesis Alkitab. Kami akan meneliti setiap perkara ini satu demi satu.

Sejarah Alkitab

Menurut Wilson, dalam setiap tahap sejarah Alkitab, lelakilah yang ditugaskan untuk menjaga dan melindungi umat Allah. Maksudnya, hanya lelaki, dan bukan wanita, yang dipanggil oleh Allah untuk menjaga dan melindungi umat Allah.

Tetapi hal itu sama sekali tidak benar. Contoh-contoh balas yang terkemuka menyangkal dakwaannya:

- Ketika Israel keluar dari Mesir, siapakah, selain Musa, yang ditetapkan oleh Allah untuk memimpin bangsa itu dengan selamat melalui padang gurun? Abang dan kakak Musa - Harun dan Miryam. Lihat Keluaran 15:20-21; Bilangan 12:1-2; Mikha 6:4.
- Pada zaman "hakim-hakim", Allah melantik Debora untuk memimpin dan membebaskan bangsa Israel dengan menyelesaikan pertikaian, bernubuat dan memimpin bangsa itu dalam peperangan (Hakim-hakim 2:16-19; 4-5).
- Pada zaman Raja Yosia, Allah memanggil Hulda sebagai nabi perempuan untuk memimpin raja dan bangsa itu serta mendatangkan kebangunan rohani (2 Raja-raja 22:11–23:3).[8]
- Dalam Perjanjian Baru, Priskila melindungi gereja yang baru muncul di Efesus daripada pengajaran yang tidak memadai (Kisah Rasul-rasul 18:18-28). Cara Lukas menceritakan kisah itu menunjukkan bahawa dia melihatnya sebagai pemeliharaan ilahi.[9] Dia juga mempertaruhkan nyawanya untuk menyelamatkan nyawa Paulus (Roma 16:4).[10]

- Yunia, yang dipenjarakan bersama Paulus, dipanggil oleh Allah menjadi rasul (Roma 16:7). Kerasulannya adalah daripada jenis yang sama seperti kerasulan Apolos dan Barnabas, penginjil dan pengasas gereja yang mengembara.[11] Pengajaran seorang rasul turut membantu memelihara dan melindungi gereja.

Bahkan beberapa contoh yang dipilih oleh Wilson sendiri tidak menunjukkan bahawa hanya lelaki yang dipanggil oleh Allah untuk melindungi umat Allah.

Pertama: Adam. Wilson mengatakan bahawa Adam ditempatkan di taman itu "untuk melayani dan menjaganya" (Kejadian 2:15). Kami menganggap bahawa terjemahannya "melayani dan menjaga" itu betul, walaupun itu merupakan tafsiran minoriti terhadap teks Ibrani. [12]Akan tetapi:

1. Kejadian 2 tidak mengatakan bahawa menjaga taman itu hanya tugas Adam. Sebaliknya, wanita itu hendaklah menjadi penolongnya atau "teman yang sepadan dengannya" dalam tugas ini (Kejadian 2:18; bandingkan 1:28).

2. Dalam penggunaan bahasa Alkitab, kata untuk "penolong" ('ēzer) yang digunakan bagi wanita itu nampaknya mempunyai konotasi "pelindung" atau "pembebas". Dalam setiap penggunaan lain kata itu, konteksnya menunjukkan bahawa kegiatan menolong itu berupa perlindungan atau pembebasan, sering kali pertolongan Allah kepada Israel.[13]

3. Menjaga taman bukanlah menjaga umat Allah.[14]

Kedua, para bapa leluhur. Wilson tidak menyebut satu pun ayat Kitab Suci di mana Allah memberikan kepada semua bapa leluhur tugas untuk melindungi umat Allah. Jika dia berpendapat bahawa dia boleh bersandar pada fakta bahawa sebahagian daripada mereka kadangkala melakukannya dalam amalan, maka kita juga boleh mengemukakan contoh-contoh wanita yang melindungi umat Allah:

Abigail menyelamatkan suaminya dan lelaki-lelaki dalam rumah tangganya daripada kematian yang ganas (1 Samuel 25).

Rahab melindungi pengintip-pengintip lelaki (Yosua 2).

Seorang wanita yang tidak disebut namanya menyelamatkan penduduk Tebes daripada dibakar (Hakim-hakim 9:50-57). Dia merupakan contoh yang sangat menarik. Dia melakukan satu tindakan yang memerlukan kekuatan (dia mengangkat batu kisaran) dalam satu tindakan peperangan untuk mempertahankan diri (dia mencederakan Raja Abimelekh yang sedang mengepung dengan cedera parah) sebagai sebahagian daripada rancangan Allah untuk mengalahkan kejahatan (ay. 56). Tetapi oleh sebab tidak dapat diterima dari segi sosial bagi Abimelekh untuk dibunuh oleh seorang wanita, dia menyuruh pembawa senjatanya menghunus pedang dan membunuhnya. Hal ini menggambarkan bagaimana tindakan Allah melantik seorang wanita untuk melindungi atau memimpin demi menggenapi maksud-Nya melanggar norma-norma sosial patriarki budaya itu.

Wanita yang bijaksana dari Abel-Bet-Maakha melindungi lelaki dan wanita di kotanya daripada tentera yang menyerang (2 Samuel 20).

Ester menyelamatkan orang Yahudi daripada pembunuhan beramai-ramai (Ester 2:19 - 9:19).

Wanita yang cekap dalam Amsal 31:10-31 melindungi keluarga dan rumah tangganya sendiri, tetapi juga orang miskin dan yang memerlukan. Dia digambarkan sebagai satu cita-cita unggul, tetapi hal itu membayangkan bahawa ciri-ciri yang diterangkan itu terdapat pada wanita-wanita sebenar, walaupun tidak semuanya pada seorang individu.[15]

Ketiga: Yerusalem baharu. Wilson menulis:

> *Alkitab berakhir dengan sebuah kota perempuan - yang merangkumi seluruh umat Allah, tidak kira apa jantina kita - diselamatkan oleh seorang Penebus lelaki dan akhirnya dikahwini oleh-Nya, dengan tembok kota itu dan asas-asasnya dinamakan sempena rasul-rasul lelaki dan bapa-bapa leluhur lelaki.*

Tidak jelas mengapa Wilson menganggap Yerusalem baharu sebagai bukti bagi tesisnya. Penglihatan Yohanes tidak berbicara tentang bapa-bapa leluhur atau rasul-rasul lelaki yang melindungi umat Allah:

- Dalam Wahyu 21:12, pintu-pintu gerbang (bukan tembok-temboknya) tertulis dengan nama dua belas suku anak-anak Israel. Pintu gerbang ialah jalan masuk. Nama-nama ini menunjukkan siapa yang boleh masuk, iaitu seluruh umat Allah (lihat Yehezkiel 48:30-35; Wahyu 7:4, 9). Pintu-pintu gerbang itu bukan untuk perlindungan: Pintu-pintu itu tidak pernah ditutup (21:25).
- Dalam Wahyu 21:14, tembok kota itu mempunyai dua belas asas, yang padanya tertulis "dua belas nama dua belas rasul Anak Domba". Sebutan "rasul-rasul Anak Domba" merujuk kepada pembinaan gereja melalui berita kerasulan tentang Yesus sebagai Dia yang "telah membebaskan kita daripada dosa-dosa kita dengan darah-Nya" (Wahyu 1:5). Ini bukan tentang perlindungan.[16]

Allah telah memerintahkan wanita untuk memerintah bersama-sama lelaki (Kejadian 1:28) dan, nampaknya, untuk melindungi bersama-sama lelaki (Kejadian 2:18). Oleh itu, bahkan selepas akibat negatif ketidaktaatan manusia dalam Kejadian 3 ("dia akan berkuasa atasmu" - 3:16), kita boleh mengharapkan untuk menemui beberapa bukti tentang tingkah laku memerintah dan melindungi ini dalam sejarah Alkitab. Dan itulah tepatnya yang kita temui. Lihat contoh-contoh di atas, daripada Miryam hingga wanita yang cekap dalam Amsal 31.

Teologi Alkitab

Untuk memahami Alkitab dengan betul, kita perlu mengingati gambaran Perjanjian Baru tentang dua zaman yang bertentangan.

Ada zaman jahat sekarang ini, yang daripadanya Yesus telah menyelamatkan kita, dan ada zaman yang akan datang, yang telah dimulakan oleh Yesus. Zaman yang akan datang akan menjadi kenyataan sepenuhnya pada kebangkitan kelak dan pemulihan segala sesuatu dalam ciptaan baharu. Sementara itu, kita hidup dalam pertindihan zaman-zaman itu, iaitu dalam keadaan "sudah, tetapi belum". Alur pemikiran ini jelas kelihatan di banyak tempat dalam Kitab Suci.[17]

Penggenapan zaman yang akan datang bukanlah satu kepulangan ke Eden, tetapi satu masa depan yang baharu dan berbeza, yang dilambangkan oleh sebuah kota dan bukan oleh sebuah taman (Wahyu 21:1-22:5). Oleh itu, pada kebangkitan, berbeza dengan Kejadian 2:24, orang tidak akan berkahwin dan tidak akan dikahwinkan (Matius 22:30). Pembiakan tidak lagi diperlukan. Ciptaan baharu akan didiami oleh satu kumpulan besar yang tidak terhitung oleh sesiapa pun, daripada setiap suku, bangsa, kaum dan bahasa (Wahyu 7:9; 19:6-7).

Sudah tentu Wilson mengetahui semua ini. Pada awal artikelnya lagi, dia menulis tentang ciptaan baharu:

> *Tidaklah menghairankan bahawa penghapusan perbezaan antara syurga dan bumi berkait dengan penghapusan perbezaan antara lelaki dan wanita.*

Tetapi apabila dia mengembangkan hujahnya, kerangka Alkitab itu dilupakan. ***Dia berhujah seolah-olah tiada perbezaan yang penting antara ciptaan pertama dan ciptaan baharu, atau antara perjanjian lama dan perjanjian baharu. Dia berkata dengan betul: "Orang Kristian dipanggil untuk menyatakan komplementariti lelaki dan wanita dalam zaman ini", tetapi dia gagal memperhatikan bagaimana panggilan ini disyaratkan oleh panggilan yang jelas untuk menyatakan kehidupan baharu zaman yang akan datang dalam kehidupan sekarang ini.***

Kegagalannya untuk berfikir dengan cara yang setia kepada konteks Perjanjian Baru kelihatan dengan jelas dalam kenyataannya tentang imam-imam Lewi:

> *Imam-imam Lewi, yang diamanahkan untuk melindungi tempat kudus dan dengan itu seluruh bangsa Israel, semuanya lelaki, dan lelaki yang ganas pula - mereka menghabiskan hari mereka dengan menyembelih binatang, dan mula-mula ditahbiskan untuk pelayanan keimaman kerana mereka cukup bersemangat bagi Yahweh sehingga sanggup membunuh sesama orang Israel (Kel 32:25-29).*

Hal ini dikatakan untuk menyokong penatua lelaki bagi gereja-gereja! ***Tetapi itu sangat jauh daripada kehidupan Perjanjian Baru.*** Kita mengikut seorang Penebus yang mengajar kita meletakkan senjata kita, mengasihi musuh kita, berdoa bagi mereka yang menganiaya kita, memberikan pipi yang sebelah lagi, tidak membalas pukulan, mengalahkan kejahatan dengan kebaikan, membetulkan penentang dengan lemah lembut, dan membawa orang berdosa kembali daripada kesesatan.[18] Dalam Perjanjian Baru, tiada seorang pun yang percaya diseru untuk menggunakan kekerasan terhadap orang lain atas kapasitinya sebagai orang percaya.[19] Senjata peperangan kita bersifat rohani, bukan senjata dunia (2 Korintus 10:3-5). "Pelayanan keimaman" Paulus bukanlah membunuh, tetapi memberitakan khabar baik Allah tentang kehidupan (Roma 15:16). Semua pengikut Yesus, lelaki dan juga wanita, diseru untuk melengkapi diri dengan senjata rohani bagi peperangan rohani, yang bukan melawan darah dan daging (Efesus 6:10-18).[20]

Jika dilihat dalam konteks teologi Alkitab, makna keimaman Lewi bertentangan secara langsung dengan kesimpulan Wilson. Keimaman Perjanjian Lama merupakan bayangan awal pelayanan Yesus Kristus, Imam Besar kita yang agung, di dalam-Nya semua orang percaya menjadi imam, lelaki dan juga wanita (Ibrani 2-10; 1 Petrus 2:9; Wahyu 1:6; 5:10). Jika keimaman Lewi dilihat sebagai pengajaran bagi kepimpinan dan perlindungan umat Allah, maka pengajarannya ialah bahawa di bawah perjanjian baharu, lelaki dan juga wanita dipanggil untuk tugas-tugas ini.[21]

Hujah Wilson berdasarkan ciptaan pertama di sini semata-mata tidak relevan. Kita tidak perlu membahaskan sejauh mana lelaki "dibina" secara berbeza daripada wanita untuk memahami pelayanan Kristian. Tidak dinafikan bahawa lelaki cenderung mempunyai kekuatan otot yang lebih besar daripada wanita.[22] ***Tetapi ciri-ciri fizikal seperti kekuatan otot bukanlah kelayakan untuk memimpin sebuah gereja.*** Menjadi penatua memerlukan ciri-ciri watak dan karunia rohani untuk menggalakkan, memupuk dan melindungi kehidupan baharu di dalam Kristus.

Kerangka pemikiran inilah (perjanjian lama/perjanjian baharu, zaman sekarang/zaman yang akan datang, ciptaan pertama/ciptaan baharu) yang memberi Paulus kebebasan untuk secara langsung bercanggah dengan Kejadian 1:27 ("lelaki dan perempuan") dalam Galatia 3:28 ("tidak ada lelaki dan perempuan"). Dalam suratnya, dia mempunyai dalam fikirannya perbezaan antara ciptaan pertama, yang telah dirosakkan oleh ketidaktaatan, dan ciptaan baharu, yang telah dimulakan oleh Yesus Kristus (Galatia 1:4; 6:15). Dalam ciptaan baharu di dalam Kristus, lelaki dan wanita tidak lagi mempunyai

makna yang sama seperti dahulu. Sebagaimana penghapusan perbezaan antara orang Yahudi dan bukan Yahudi di dalam Kristus (walaupun perbezaan itu tetap wujud secara fizikal) membawa akibat bagi tingkah laku dalam keluarga baharu Allah (lihat Galatia 2:11-21; 6:15-16), demikian juga penghapusan perbezaan antara lelaki dan wanita di dalam Kristus (walaupun perbezaan itu tetap wujud secara fizikal) membawa akibat bagi tingkah laku: Wanita menjadi rakan sekerja yang sepenuhnya dalam Injil.

Di dalam Kristus, satu zaman baharu telah bermula. Zaman itu telah dibayangkan dalam pelayanan Yesus dan telah dimulakan secara muktamad melalui kemenangan atas maut di kayu salib dan kebangkitan Yesus kepada satu kehidupan baharu, di mana Dia tidak akan mati lagi. Kehidupan baharu ini dikongsi dengan mereka yang mengikut-Nya melalui karunia Roh Kudus. Oleh sebab itulah pada hari Pentakosta, Petrus memetik nubuat Yoel tentang zaman yang akan datang (Kisah Rasul-rasul 2:17-18):

> *"Pada hari-hari terakhir, firman Allah, Aku akan mencurahkan Roh-Ku kepada semua manusia; anak-anakmu lelaki dan perempuan akan bernubuat, orang-orang mudamu akan melihat penglihatan, dan orang-orang tuamu akan bermimpi. Bahkan kepada hamba-hamba-Ku, lelaki dan perempuan, Aku akan mencurahkan Roh-Ku pada hari-hari itu, dan mereka akan bernubuat.*

Dalam kehidupan baharu dalam Roh, perbezaan-perbezaan sosial yang lama tidak lagi diambil kira. Roh diberikan kepada semua. Seperti yang dikatakan oleh Yesus: "Ada tertulis dalam kitab nabi-nabi: Mereka semua akan diajar oleh Allah" (Yohanes 6:45, memetik Yesaya 54:13; lihat juga Yeremia 31:31-34).

Karunia-karunia rohani - termasuk untuk kepimpinan dan pengajaran - berkait dengan permulaan zaman Kerajaan Allah melalui Roh, dan oleh itu diberikan tanpa membezakan jantina:

- Dalam Kisah Rasul-rasul 2, wanita akan bernubuat (ay. 17-18), dan jelas bahawa wanita memang termasuk dalam kumpulan 120 orang yang menerima Roh. Bernubuat ialah satu bentuk kepimpinan.
- Dalam Roma 12:3-8, karunia-karunia yang dibahagikan kepada "setiap orang" termasuk nubuat, pengajaran dan kepimpinan.
- Dalam 1 Korintus 12, karunia-karunia yang dibahagikan kepada "setiap orang" (ay. 7) termasuk perkataan hikmat (ay. 8), rasul, nabi dan pengajar (ay. 28).[23] Sangat ketara di sini bahawa Roh "membahagikannya kepada setiap orang menurut kehendak-Nya", tanpa sebarang isyarat tentang pembezaan antara jantina.
- Dalam Efesus 4:11 tiada petunjuk tentang pembezaan berdasarkan jantina antara rasul, nabi, penginjil, gembala dan pengajar (perhatikan juga nabi-nabi perempuan dalam 1 Korintus 11, Priskila yang mengajar dalam Kisah Rasul-rasul 18, dan rakan-rakan sekerja wanita Paulus dalam Roma 16).
- Dalam Kolose 3:16, mereka yang melindungi gereja melalui nasihat dan pengajaran boleh jadi lelaki atau wanita.
- Dalam 1 Petrus 4:10-11, "setiap orang" boleh "menyampaikan firman Allah".

Jika Alkitab dibaca tanpa cermin mata komplementarian, ajaran-ajaran ini meneguhkan pengajaran tentang penggantian keimaman Lewi oleh keimaman semua orang percaya di dalam Kristus. ***Jika Petrus dan Paulus berpendapat bahawa kepimpinan gereja hanya dikhaskan untuk lelaki, mengapakah ajaran mereka tentang karunia kepimpinan ditujukan kepada lelaki dan juga wanita,***

tanpa menyatakan sekatan ini dengan jelas? Ajaran-ajaran tentang karunia rohani menunjukkan bahawa dari segi kepimpinan gereja, di bawah perjanjian baharu tiada perbezaan antara lelaki dan wanita.

Hal ini juga tidak bercanggah dengan fakta bahawa Yesus memilih dua belas rasul sebagai rasul-rasul pengasas gerakan baharu-Nya. Ya, mereka semua orang Yahudi, orang merdeka dan lelaki. ***Tetapi Dia melantik mereka pada masa peralihan, sebelum perjanjian baharu dirasmikan.*** Selaras dengan dua belas bapa leluhur, mereka melambangkan pemulihan umat Allah sebagai pengikut Yesus.

Tidak dapat dipertikaikan bahawa selepas Pentakosta, dalam zaman Roh, pemimpin-pemimpin gereja yang kemudian boleh terdiri daripada orang bukan Yahudi atau hamba. Hakikat bahawa kedua belas rasul itu orang Yahudi dan orang merdeka bukanlah hujah menentang pemimpin-pemimpin sedemikian. Demikian juga, hakikat bahawa kedua belas rasul itu lelaki bukanlah hujah menentang kemungkinan bahawa pemimpin-pemimpin kemudian boleh jadi wanita.

Eksegesis Alkitab

Sekarang kita beralih kepada tesis Wilson bahawa tugas penatua ialah menjaga dan melindungi gereja sebagai gembala kawanan domba, serta kepada tafsirannya tentang senarai kelayakan Paulus bagi penatua gereja. Wilson berpendapat bahawa kedua-duanya menetapkan bahawa hanya lelaki boleh dilantik sebagai penatua.

Kami bersetuju bahawa menurut Perjanjian Baru, salah satu tugas penatua ialah menjaga dan melindungi gereja sebagai gembala kawanan domba***. Tetapi baik metafora "gembala" mahupun sifat tugas mereka tidak menunjukkan bahawa penatua mestilah lelaki.***

Dalam Alkitab, gembala bukan sahaja lelaki, tetapi juga wanita (Kejadian 29:9; Keluaran 2:16-17), jadi metafora ini tidak membayangkan sebarang syarat berdasarkan jantina.

Berkenaan sifat tugas itu, kami bersetuju bahawa lebih ramai lelaki daripada wanita sesuai untuk pertempuran fizikal. Apabila serigala fizikal menyerang kawanan domba fizikal, gembala lelaki mungkin lebih sesuai daripada gembala perempuan. Tetapi hal itu tidak relevan bagi tugas kepenatuaan gereja, yang memerlukan ciri-ciri watak dan karunia rohani yang dimiliki bersama oleh lelaki dan wanita.

Hal ini menjadi sangat jelas apabila kita meneliti kelayakan bagi penatua gereja yang disebut oleh Paulus.[24]

Dalam 1 Timotius, Paulus menyatakan kebimbangannya tentang pemimpin-pemimpin tertentu yang tidak layak (1:7), yang mengajarkan ajaran palsu (1:3) dan yang jantinanya tidak dinyatakannya (1:3, bahasa Yunani tisin, daripada tis - seseorang, sesiapa). Sejurus selepas menyebut wanita dalam 1 Timotius 2:15, Paulus beralih kepada kelayakan bagi pemimpin dan bermula dengan pengenalan yang neutral jantina: "jika seseorang (tis) ingin menjadi penilik jemaat ..." (3:1).

Dengan satu pengecualian yang nampak sahaja, semua tingkah laku dan kriteria yang kemudiannya disenaraikan oleh Paulus juga boleh berlaku pada wanita. Sama ada secara naluri atau dengan sengaja, Paulus menekankan mesej bahawa wanita boleh memiliki kelayakan yang diperlukan untuk jawatan penatua. Dia melakukan hal ini dengan menggunakan kata-kata dan gagasan Yunani yang sama atau serupa apabila dia menulis tentang wanita di tempat lain dalam 1 Timotius dan Titus. Mari kita teliti senarai dalam 1 Timotius:

- Kepenatuaan ialah pekerjaan yang baik (3:1); Paulus mengharapkan wanita melakukan pekerjaan yang baik (5:10).
- Penatua mestilah tidak bercela (3:2); Paulus mengharapkan wanita tidak bercela (5:7).
- Penatua mestilah bersederhana (3:2); Paulus mengharapkan wanita bersederhana (3:11).
- Penatua mestilah dapat menguasai diri (3:2); Paulus mengharapkan wanita dapat menguasai diri (2:9, 15).
- Penatua mestilah sopan (3:2); Paulus mengharapkan wanita bersikap sopan (2:9).
- Penatua mestilah suka melayani tetamu (3:2); Paulus mengharapkan wanita suka melayani tetamu (5:10).
- Penatua mestilah cakap mengajar (3:2); Paulus mengharapkan wanita menjadi pengajar perkara-perkara yang baik (Titus 2:3).
- Penatua tidak boleh menjadi pemabuk (3:3); Paulus mengharapkan wanita tidak menjadi peminum (Titus 2:3).
- Penatua tidak boleh menjadi hamba wang (3:3); Paulus mengharapkan wanita tidak menghiasi diri dengan emas, mutiara dan pakaian yang mahal (2:9).
- Penatua hendaklah mengurus rumah tangga mereka dengan baik (3:4); Paulus mengharapkan wanita mengurus rumah tangga mereka (dengan kata yang merupakan kata majmuk daripada istilah yang kuat despoteō) (5:14).
- Penatua mesti mengawal anak-anak mereka dengan penuh maruah (3:4); Paulus mengharapkan wanita menunjukkan maruah (3:11).
- Penatua tidak boleh orang yang baru bertaubat, yang kerana sombong jatuh ke dalam hukuman (3:6); Paulus mengharapkan wanita rendah hati dan tidak jatuh ke dalam hukuman (5:10, 12).
- Penatua mesti mempunyai nama baik dalam kalangan orang luar (3:7); Paulus mengharapkan wanita mempunyai nama baik dalam kalangan orang lain (5:7, 10).

Paulus menyebut beberapa lagi sifat: lemah lembut, tidak ganas (bandingkan 1:13!) dan tidak suka bertengkar (3:3). Tidak dapat dipertikaikan bahawa sifat-sifat ini juga terdapat pada wanita. Jadi Paulus telah menyenaraikan sekurang-kurangnya enam belas sifat atau tingkah laku yang pasti boleh terdapat pada lelaki dan juga wanita. Dia nampaknya menganggap bahawa wanita dapat memenuhi kelayakan ini.

Pertimbangan Paulus juga selaras dengan kenyataan-kenyataan lain yang dibuatnya tentang memelihara umat Allah, yang merangkumi gambaran-gambaran kewanitaan. Dia menggambarkan pelayanannya serta pelayanan Silwanus dan Timotius dalam kalangan orang Tesalonika sebagai lembut seperti seorang anak, seperti seorang ibu yang menyusui anak-anaknya sendiri (1 Tesalonika 2:7). Dalam pelayanannya kepada orang Galatia, dia melihat dirinya, dalam salah satu metafora yang paling menakjubkan dalam Perjanjian Baru, seperti seorang wanita hamil yang melahirkan anak (Galatia 4:19).

Semua ini jauh daripada gagasan Wilson bahawa kelayakan bagi penatua menetapkan satu tugas perlindungan yang khas bagi lelaki dan ditujukan hanya kepada lelaki. Teks-teks itu secara konsisten menunjukkan bahawa hal ini tidak sesuai dengan pemikiran Paulus.

Satu-satunya pengecualian yang nampak dalam senarai kelayakan itu ialah bahawa seorang penatua mestilah mias gunaikos andra - secara harfiah: seorang "lelaki satu isteri" (3:2). Ungkapan ini merujuk kepada pematuhan pada piawai etika seksual Kristian - tidak berzina dengan ramai orang dan tidak

berpoligami. ***Berdasarkan konteks dan cara bahasa Yunani berfungsi, ungkapan ini patut difahami secara umum di sini, iaitu ia berlaku bagi lelaki dan juga wanita. (Apabila seorang penulis Yunani hendak merujuk kepada lelaki dan juga wanita, adalah lazim untuk menggunakan kata nama yang sepadan bagi lelaki).***[25]

Rumusan yang neutral jantina dalam kelayakan Paulus bagi penatua mungkin mengejutkan pembaca yang biasa dengan versi-versi bahasa Inggeris 1 Timotius 3, yang secara tradisional menggunakan banyak kata ganti nama dan kata sifat maskulin yang tidak terdapat dalam bahasa Yunani Paulus. ***Namun sarjana-sarjana komplementarian yang terkemuka dan berkelayakan tinggi seperti Douglas Moo dan Tom Schreiner bersetuju bahawa kata-kata dalam senarai kelayakan itu tidak mengecualikan wanita.***[26] ***Bahkan John Piper dan Wayne Grudem nampaknya menerima hal ini.***[27]

Walaupun kita lazimnya menyebut senarai Paulus sebagai "kelayakan", hampir semua sarjana dan pihak berkuasa gereja dengan betul memahaminya sebagai petunjuk dan bukan sebagai ketetapan. Ini bukan satu peraturan gereja dengan definisi undang-undang tentang kelayakan bagi jawatan penatua; ini ialah nasihat dalam sepucuk surat kepada seorang rakan sekerja yang rapat. Kami tidak mengetahui mana-mana kumpulan gereja yang besar yang menuntut penatua sudah berkahwin (bacaan harfiah ay. 2) atau mempunyai sekurang-kurangnya dua orang anak (ay. 4). Seandainya hal ini dimaksudkan sebagai ketetapan, Paulus sendiri dan bahkan Gembala Agung, Tuhan Yesus, tidak akan layak menjadi penatua gereja.

Jadi, apakah sebab-sebab Wilson mentafsirkan senarai itu sedemikian rupa sehingga jawatan penatua terhad kepada lelaki? Dia mengemukakan tujuh perkara.

Pertama, dia mengatakan bahawa penatua "dianggap sebagai lelaki". Jika maksudnya ialah bahawa Paulus menjangkakan ramai penatua akan terdiri daripada lelaki, kami bersetuju dengannya. Tetapi jika maksudnya ialah bahawa Paulus menjangkakan penatua hanya terdiri daripada lelaki, maka kami fikir dia tersilap. ***Dalam senarai itu tiada andaian sedemikian, kerana tiada sebab yang kukuh untuk*** *mias gunaikos andra* ***dibaca sebagai merujuk kepada lelaki sahaja.*** Namun, walaupun perkara pertama Wilson itu betul, pendiriannya tidak disahkan olehnya, kerana satu andaian antara banyak andaian bukanlah satu syarat.

Kedua, dia mengatakan bahawa seorang penatua mestilah "suami kepada seorang isteri sahaja". Ini merujuk kepada ungkapan mias gunaikos andra. Wilson tidak menjelaskan mengapa dia menganggap tidak wajar, dalam konteks ini, untuk memahami istilah ini secara generik. ***Pendirian Wilson bertembung dengan hakikat bahawa Paulus (1) memulakan senarainya secara neutral jantina, (2) menyenaraikan tujuh belas sifat atau tingkah laku, yang enam belas daripadanya (menurut pandangan Paulus) pasti terdapat pada wanita, dan (3) menyatakan yang ketujuh belas dengan cara yang boleh dibaca secara neutral jantina (disebabkan oleh struktur bahasa Yunani), namun (4) bermaksud agar yang ketujuh belas difahami sebagai satu syarat preskriptif bahawa penatua mestilah lelaki. Hal ini tidak boleh dipercayai.***

Hal ini juga bercanggah dengan pemahaman bahawa senarai itu lebih bersifat petunjuk daripada ketetapan. Pandangan Wilson membayangkan bahawa mereka yang membenarkan John Stott melayani gereja sebagai pastor telah tidak taat kepada firman Allah, kerana Stott tidak berkahwin.

Ketiga, kata Wilson:

> *Gereja ialah sebuah keluarga yang mempunyai dan sangat memerlukan bapa dan juga ibu (cth. 5:1-2), dan ini merupakan petunjuk yang kuat bahawa Paulus melihat penilik jemaat sebagai bapa.*

Tetapi logik hujah ini sukar difahami. Jika gereja ialah sebuah keluarga yang memerlukan bapa dan juga ibu, maka itu bermakna lelaki dan juga wanita patut menjadi penatua.

Keempat, dia berpendapat bahawa tuntutan untuk mengurus rumah tangga dengan baik dan memastikan anak-anak taat (3:4) merupakan "petunjuk yang kuat" bahawa Paulus melihat penatua sebagai lelaki. Tetapi oleh sebab wanita mengurus rumah tangga dan mendidik anak-anak,[28] asas keyakinan Wilson tidak jelas.

Kelima, dia berhujah berdasarkan tuntutan bahawa penatua mesti cakap mengajar (3:2):

> *Paulus baru sahaja melarang hal ini bagi wanita (2:12; hakikat bahawa terdapat banyak perbincangan tentang apa sebenarnya yang dimaksudkannya tidak sepatutnya menghalang kita daripada melihat kaitan yang jelas itu).*

Namun, perdebatan yang banyak itu menimbulkan persoalan-persoalan serius yang tidak boleh diketepikan begitu sahaja. Sarjana-sarjana bukan komplementarian memahami 2:12 sebagai larangan terhadap ajaran palsu oleh wanita-wanita tertentu. Terdapat kesukaran yang sebenar dalam terjemahan dan tafsiran komplementarian tentang 1 Timotius 2:12, antaranya:

Oleh sebab surat Paulus bertujuan memerangi ajaran palsu (mulai 1:3), mengapakah 2:12 dibaca sebagai larangan terhadap ajaran yang betul oleh wanita, dan bukan sebagai larangan terhadap ajaran palsu oleh wanita?

Jika Paulus hendak menetapkan satu peraturan umum, mengapakah dia berkata ouk epitrepō - "aku tidak membenarkan"? Tiada satu contoh pun di mana-mana dalam Alkitab di mana ungkapan ini digunakan untuk menetapkan satu peraturan umum.

Jika dalam 2:12 Paulus membicarakan penggunaan kuasa pastoral yang sah dalam gereja, mengapakah dia menggunakan kata kerja authenteō dan bukan salah satu kata yang lazim untuk menjalankan kuasa?

Golongan komplementarian menterjemahkan authenteō sebagai "mempunyai kuasa" atau "menjalankan kuasa", tetapi mereka tidak dapat mengemukakan satu contoh yang jelas pun bagi makna ini sebelum zaman Paulus, pada zaman Paulus, atau sehingga kira-kira 300 tahun kemudian.[29]

Walau bagaimanapun, hujah Wilson tentang pengajaran tidak kena bahkan dalam bacaan komplementarian, kerana Paulus menjelaskan dalam 5:17 bahawa tidak semua penatua mengajar.[30]

Keenam, dia merujuk kepada 3:11, di mana wanita disebut secara jelas di tengah-tengah kelayakan bagi diaken, yang bermula dalam 3:8 dan bersambung dalam 3:12. Berdasarkan 3:11, Wilson menganggap "hampir mustahil" bahawa Paulus memaksudkan wanita sebagai penatua. Tetapi dengan itu dia membesar-besarkan perkara. Para pengulas tidak pasti tentang maksud 3:11. Terjemahan-terjemahan bahasa Inggeris tidak sepakat sama ada Paulus dalam 3:11 berbicara tentang "wanita", tentang "isteri diaken" atau tentang "diaken wanita". Para pengulas telah mencadangkan lima tafsiran yang berbeza.

Satu bacaan yang mudah ialah bahawa Paulus berbicara tentang wanita dalam 2:15 dan kemudian memulakan senarai kelayakan penatua dengan pengenalan yang neutral jantina (3:1), sehingga sudah jelas kepada pembaca bahawa senarai pertama itu dimaksudkan bagi lelaki dan juga wanita. Tetapi senarai bagi diaken bermula secara langsung dengan istilah maskulin "diakonous", jadi ketika mendiktekannya dia sedar bahawa dia perlu memberikan isyarat untuk menunjukkan sama ada dia memaksudkan lelaki sahaja atau juga wanita. Isyarat ini diberikannya dalam 3:11: Dia berbicara tentang diaken wanita dan juga diaken lelaki. Andrew Bartlett lebih menyukai bacaan yang mudah ini. Terran Williams lebih menyukai tafsiran-tafsiran lain, yang juga tidak selaras dengan pandangan Wilson.[31]

Tambahan pula, kita telah melihat bahawa Wilson tidak mengambil kira bahasa umum dalam senarai kelayakan penatua dengan sifat-sifat dan tingkah laku yang sesuai bagi wanita. Oleh itu, pertimbangan Wilson tentang makna 3:11 tidak begitu berbobot. ***Dan jika Paulus benar-benar hendak menetapkan peraturan bagi semua gereja bahawa hanya lelaki boleh menjadi penatua, mengapakah dia tidak pernah menyatakannya dengan begitu jelas dan tegas di mana-mana? Mengapakah dia membiarkan pembacanya membuat kesimpulan yang tidak pasti tentang penatua daripada satu bahagian tentang diaken?***

Ketujuh: Wilson menyatakan:

> *Bahkan penafsir egalitarian sering bersetuju bahawa syarat-syarat ini "menggambarkan penilik jemaat sebagai suami dan bapa" (Towner), dan bahawa "Paulus secara konsisten menyebut penilik jemaat sebagai seorang lelaki" (Wright). Sekurang-kurangnya dalam teks ini, jawatan penatua tidak neutral jantina.*

Tetapi kenyataan ini bukan hasil penyelidikan yang baik.

Petikan daripada Philip Towner itu diambil daripada ulasan Towner tentang surat-surat kepada Timotius dan Titus. Ia merupakan sebahagian daripada perbincangannya tentang makna mias gunaikos andra. Wilson tidak menyampaikan dengan betul apa yang ditulis oleh Towner. Towner tidak menulis bahawa kelayakan-kelayakan itu menggambarkan penilik jemaat sebagai suami dan bapa. Apa yang sebenarnya ditulisnya ialah bahawa "andaian-andaian rumah tangga dalam kod itu ... menggambarkan penilik jemaat sebagai suami dan bapa" (penekanan ditambah). Dengan itu kita kembali kepada hujah tentang andaian, yang mana kami tidak bersetuju dengan Wilson mahupun dengan Towner, tetapi hujah itu bagaimanapun tidak membawa ke mana-mana, kerana satu andaian bukanlah satu syarat.

Pada pendapat kami, cara Wilson menggambarkan makna ulasan Tom Wright bahkan lebih mengelirukan. Petikan itu diambil daripada buku renungan Wright tentang Surat-surat Pastoral dalam siri Paul for Everyone. Wilson menggambarkan ulasan Wright seolah-olah ia menyokong pandangan bahawa "jawatan penatua tidak neutral jantina", tetapi dikhaskan semata-mata untuk lelaki. Itu bertentangan dengan pandangan Wright sendiri. Inilah yang dikatakan oleh Wright:

> *Paulus secara konsisten menyebut uskup sebagai seorang lelaki. Apabila saya membaca bahagian-bahagian lain Perjanjian Baru, saya fikir hal ini lebih disebabkan oleh tatabahasa Yunani yang biasanya merujuk kepada kedua-dua jantina bersama-sama, dan oleh hakikat bahawa pada zaman awal gereja, pemimpin kebanyakan gereja mungkin terdiri daripada lelaki. Saya tidak melihatnya sebagai sesuatu yang mengecualikan wanita daripada pelayanan dan panggilan yang khusus ini.*

Berdasarkan pemahamannya yang pakar tentang bahasa Yunani abad pertama, Wright yang egalitarian, sama seperti golongan komplementarian Moo dan Schreiner, tidak melihat sebarang pengecualian wanita dalam senarai kelayakan Paulus.

Jadi, ke manakah tujuh sebab Wilson untuk mentafsirkan senarai Paulus sedemikian rupa sehingga ia mengecualikan wanita daripada jawatan penatua membawa kita? Tiada satu pun daripadanya yang kukuh. Dalam perkara ini, Moo, Schreiner dan Wright betul, dan Wilson tersilap.

Komplementariti yang Sebenar

Kita kini telah meneliti tesis utama Wilson: Dalam setiap tahap sejarah Alkitab, lelakilah yang mempunyai tugas menjaga dan melindungi umat Allah. Kita mendapati bahawa tesis itu salah dari segi sejarah Alkitab, bercanggah dengan teologi Alkitab dan tidak konsisten dalam eksegesis Alkitabnya. Artikel Wilson gagal memberikan asas Alkitab bagi komplementarianisme.

Hakikat pendirian Wilson ialah bahawa ia menghapuskan perbezaan yang indah antara lelaki dan wanita. Ia berbuat demikian kerana ia menafikan komplementariti Alkitab yang sepenuhnya antara lelaki dan wanita, yang diciptakan menurut gambar Allah. Walaupun ia tidak mengehadkan lelaki, ia mengehadkan wanita dengan cara yang tidak dikehendaki oleh Allah. Ia menyekat sumbangan wanita kepada kepimpinan gereja.

Dengan itu, gereja dirampas daripada karunia dan sumber yang telah dianugerahkan oleh Allah kepadanya. Wayne Grudem, seorang komplementarian, dengan betul berkata:

> *Allah telah memberikan banyak pengertian dan hikmat kepada wanita ... dan ... mana-mana pemimpin gereja yang lalai memanfaatkan hikmat wanita benar-benar bertindak dengan bodoh.*[32]

Tetapi masih ada lagi perkara yang salah dalam artikel Wilson.

Penekanan Berlebihan terhadap Perbezaan Seksual

Menurut cara Wilson memahami sejarah Alkitab, wanita di dalamnya melayani hanya sebagai wanita, dengan cara yang melengkapi lelaki. Dia menyenaraikan kira-kira 26 contoh dan berkata:

> *Dalam setiap kes ini, wanita-wanita yang berkenaan melayani umat Allah secara khusus sebagai wanita.*

Dia menjelaskan:

> *Kekuatan contoh-contoh ini terletak pada hakikat bahawa wanita boleh melakukan pelbagai perkara yang tidak dapat atau tidak dilakukan oleh lelaki, dan sebaliknya.*

Hal ini mudah difahami dalam kes seperti Maria, ibu Yesus. Hanya seorang wanita boleh menjadi ibu. Tetapi banyak contohnya yang lain boleh dikatakan ganjil tanpa ragu-ragu. Sebagai contoh:

- Debora memimpin Israel; tetapi seorang lelaki boleh memimpin Israel, dan ramai yang telah berbuat demikian.
- Hana dan Maria menggubah mazmur dan nyanyian yang terdapat dalam Kitab Suci, tetapi begitu juga Daud dan Asaf.
- Hulda dan anak-anak perempuan Filipus bernubuat; tetapi ramai lelaki juga berbuat demikian.

- Kloe memimpin sebuah gereja, tetapi lelaki juga berbuat demikian.
- Lidia menjalankan perniagaan; tetapi seorang lelaki boleh menjalankan perniagaan, dan ramai yang berbuat demikian.
- Euodia dan Sintikhe ialah rakan sekerja Paulus dalam Injil; tetapi begitu juga ramai lelaki - Paulus menggunakan istilah Yunani yang sama (sunergos) untuk menggambarkan Timotius, Apolos, Silwanus (Silas) dan Titus.
- Yunia ialah seorang rasul, tetapi begitu juga ramai lelaki.

Memimpin Israel, menggubah nyanyian, bernubuat, memimpin gereja, menjalankan perniagaan, bekerjasama dalam Injil dan bekerja sebagai rasul bukanlah tugas-tugas yang khusus bagi satu jantina seperti tugas seorang bapa atau seorang ibu.

Wilson begitu terpikat dengan gagasannya untuk melihat semua aktiviti manusia sebagai dibezakan secara seksual sehingga dia salah membaca dan salah menerapkan 1 Timotius 5:1-2.

Paulus menasihati Timotius: "Jangan menegur seorang lelaki yang lebih tua, tetapi galakkanlah dia seperti seorang bapa, lelaki yang lebih muda seperti saudara, wanita yang lebih tua seperti ibu, wanita yang lebih muda seperti saudara perempuan, dengan segala kemurnian." (ESV) Wilson mengakui bahawa konteks nasihat ini ialah "cara berurusan dengan orang dalam keluarga Allah". Tetapi dia berpendapat bahawa hal ini juga berlaku "di tempat kerja", dan menasihati kita supaya secara jelas melayani rakan sekerja kita sebagai bapa, ibu, saudara perempuan atau saudara lelaki, dan bukan sebagai "entiti yang neutral jantina atau sebagai pekerja yang tiada jantina dan seragam".

Peguam wanita atau saintis wanita akan merasa ganjil jika seorang peguam atau saintis Kristian di tempat kerja berurusan dengan mereka terutamanya sebagai ibu atau saudara perempuan, dan bukan terutamanya sebagai rakan sekerja yang jantinanya (paling banyak) hanya sedikit kepentingannya bagi pekerjaan mereka. Wilson nampaknya telah melupakan peringatannya sendiri yang terdahulu, yang diambilnya daripada Kejadian 1:27:

> *Lelaki dan wanita bersama-sama membawa gambar Allah, dan identiti kita ditentukan dengan jauh lebih mendasar oleh kemanusiaan kita daripada oleh jantina kita. Kita pertama-tamanya manusia, dan barulah yang kedua lelaki atau wanita ...*

Peringatan ini mewujudkan keseimbangan yang betul. Seorang pemimpin atau pekerja wanita melayani pertama-tamanya sebagai pemimpin atau pekerja, dan yang kedua sebagai wanita. Sebagai seorang wanita, dia mungkin membawa gabungan sifat dan pandangan yang berbeza daripada seorang lelaki. Ini memang satu kelebihan komplementariti, tetapi bukan ciri utama kepimpinan atau pekerjaannya.[33]

Kesimpulan

Dalam komplementarianisme terdapat ramai pengajar Alkitab yang berkarunia, yang biasanya berhati-hati dalam mengendalikan firman Allah. Tetapi apabila mereka memikirkan tentang lelaki dan wanita, hal ini nampaknya menimbulkan kabus yang menjejaskan pembacaan dan pemikiran mereka.[34]

Wilson menutup dengan kenyataan bahawa gereja patut dilihat sebagai sebuah keluarga. Kami bersetuju dengannya, tetapi dia tersilap menganggap bahawa hal ini menjadi justifikasi untuk mengehadkan kepimpinan kepada lelaki:

> *Menafikan bahawa wanita [sic] boleh menjadi penatua kedengaran seperti menafikan bahawa wanita boleh menjadi ketua pegawai eksekutif, tetapi sebenarnya lebih mirip menafikan bahawa wanita boleh menjadi bapa dan lelaki boleh menjadi ibu."* [35]

Dengan segala hormat kepada saudara kita, hal itu keliru dan tidak alkitabiah.

Ia keliru kerana ia bertentangan dengan tujuan sebenar komplementariti. Wilson sendiri berkata:

> *Dalam agama Kristian, lelaki dan wanita bersama-sama membawa gambar Allah, dan baik lelaki mahupun wanita tidak mampu menyatakannya sepenuhnya tanpa yang lain.*

Lelaki dan wanita adalah sama (manusia yang diciptakan menurut gambar Allah) dan juga berbeza antara satu sama lain (diciptakan sebagai lelaki dan perempuan). Setakat mereka sama, lelaki dan juga wanita boleh menunjukkan watak yang baik dan mempunyai kualiti kepimpinan rohani. Setakat mereka berbeza, mereka boleh memberikan sumbangan yang berbeza kepada kepimpinan. Walaupun Yesus sendiri merupakan gambar Allah yang sempurna, pemimpin-pemimpin gereja bukanlah Yesus. Dalam amalan, penyataan gambar Allah yang sepenuhnya oleh pemimpin-pemimpin gereja dipermudah apabila mereka terdiri daripada lelaki dan juga wanita. Perbezaan yang indah itu kelihatan dalam kepimpinan bersama.[36]

Ia tidak alkitabiah kerana Kitab Suci tidak pernah menggunakan "bapa" sebagai metafora bagi penatua gereja atau sebagai gambaran tentang mereka. Metafora Alkitab tentang gereja sebagai sebuah keluarga tidak menggambarkan mana-mana pastor duniawi sebagai bapa keluarga, tetapi menggambarkan Allah sebagai Bapa dan umat Allah sebagai anak-anak (Yohanes 1:12-13), dengan Yesus sebagai yang sulung dan orang percaya sebagai saudara-saudara lelaki dan perempuan-Nya (Roma 8:29; Ibrani 1:5-6; 2:10-11). Pemimpin-pemimpin kita ialah abang dan kakak kita di dalam Kristus. Orang percaya ialah keluarga Allah, bukan keluarga para penatua.

Kami perlu menegaskan sekali lagi bahawa pandangan bahawa wanita dan juga lelaki mampu menjalankan pelayanan dan kepimpinan tidak bermakna bahawa wanita dan lelaki boleh saling ditukar ganti sepenuhnya dan tanpa perbezaan. Kepercayaan bahawa kedua-duanya boleh memimpin bukanlah satu kegelinciran ke dalam ideologi sekular tentang identiti jantina. Dalam hal ini, kami bersetuju dengan banyak perkara yang dikatakan oleh Wilson dalam bahagian pertama artikelnya tentang perbezaan dalam penciptaan; perkembangan dalam bahagian kedua, iaitu membuat pembezaan mutlak dalam kelayakan untuk jawatan penatua, adalah salah, seperti yang telah kami tunjukkan.

Komplementarianisme, yang memesongkan perbezaan yang indah itu, terus merugikan dan mengehadkan banyak gereja dan ramai orang percaya. Ia tidak alkitabiah. Ia tidak perlu. Ia satu tragedi. Biarlah kabus itu berlalu. Sudah tiba masanya untuk meninggalkannya.

Para Penulis:

Andrew Bartlett QC, penulis Men and Women in Christ: Fresh Light from the Biblical Texts (IVP, 2019).

Dr. Ian Paul, penulis bebas, ahli teologi dan penulis blog, Associate Minister di St. Nic's Church, Nottingham, UK, pensyarah jemputan di St. Hild College, Sheffield, UK, dahulunya Dekan Pengajian dan pensyarah Perjanjian Baru di St. John's College, Nottingham, UK.

Kritikan ini disokong oleh:

Katia Adams, pastor kanan The Table Boston Church, Amerika Syarikat, penulis Equal: What the Bible Says about Women, Men and Authority (David Cook, 2020).

Simon Benham, pastor kanan gereja Kerith, United Kingdom.

Terran Williams, penulis How God Sees Women: The End of Patriarchy (Bagaimana Allah Memandang Wanita: Berakhirnya Patriarki; Spiritual Bakery, 2022), pastor Signal Church, Cape Town, Afrika Selatan.

Asal: Ian Paul dan Andrew Bartlett, "Spoiling the Beautiful Difference", psephizo.com, 24 Jun 2022, https://www.psephizo.com/biblical-studies/spoiling-the-beautiful-difference/

Nota

1. Komplementarianisme ialah satu sistem tafsiran Alkitab yang dikembangkan di Amerika Syarikat pada tahun 1970-an dan 1980-an. Ia memperkenalkan konsep sosiologi tentang "peranan" lelaki dan wanita ke dalam tafsiran Alkitab untuk menyokong kepimpinan yang khusus bagi lelaki sahaja dalam keluarga dan gereja. Hal ini berbeza daripada kebanyakan pandangan Reformed dalam sejarah kerana ia tidak secara seragam menuntut kepimpinan yang khusus bagi lelaki sahaja dalam masyarakat yang lebih luas.
2. Denny Burk, "Persinggahan menuju egalitarianisme: Satu ulasan tentang Recovering from Biblical Manhood & Womanhood oleh Aimee Byrd", 7 Julai 2020. Boleh didapati di https://equip.sbts.edu/article/way-station-egalitarianism-review-essay-aimee-byrds-recovering-biblical-manhood-womanhood/
3. Dia menceritakan kisahnya dan menghuraikan Kitab Suci dalam Terran Williams, How God Sees Women: The End of Patriarchy (Spiritual Bakery, 2022) (boleh didapati di www.terranwilliams.com atau di Amazon).
4. Ulasan positif tentang tesis PhD beliau yang telah diterbitkan: https://www.psephizo.com/biblical-studies/does-god-discipline-those-whom-god-loves/ dan satu wawancara dengannya tentang bukunya yang cemerlang *God of All Things*: https://www.psephizo.com/reviews/what-can-the-material-world-teach-us-about-god/.
5. Diterbitkan di laman webnya Think Theology pada 20 November 2020: https://thinktheology.co.uk/blog/article/beautiful_difference_the_complementarity_of_male_and_female Ia diterbitkan semula dengan sedikit perubahan di laman web Gospel Coalition pada 20 Mei 2021: https://www.thegospelcoalition.org/article/beautiful-complementarity-male-female/
6. Contohnya, kenyataan bahawa lelaki dan wanita tidak serupa dan tidak boleh saling ditukar ganti. Lihat separuh pertama yang dibentangkan di https://www.psephizo.com/gender-2/beautiful-difference-the-complementarity-of-male-and-female/.
7. Supaya artikel ini tidak menjadi terlalu panjang, perbincangan kami tertumpu pada kepimpinan gereja dan bukan pada keluarga. Kami perhatikan bahawa perbincangan Wilson tentang perkahwinan dan keluarga langsung mengabaikan bahagian terpanjang dalam Perjanjian Baru tentang perkahwinan dan hubungan peribadi antara suami dan isteri (1 Korintus 7), satu-satunya tempat di mana Paulus secara jelas mengajar tentang kuasa dan pembuatan keputusan dalam perkahwinan. Bahagian ini agak menyusahkan golongan komplementarian, kerana ia menunjukkan bahawa suami dan isteri mempunyai kuasa yang sama dan bahawa keputusan patut dibuat dengan persetujuan bersama (ay. 4-5). Untuk huraian yang terperinci, lihat Andrew Bartlett, Men and Women in Christ: Fresh Light from the Biblical Texts (IVP, 2019), Bab 2.
8. Maklumat lanjut tentang Miryam, Debora dan Hulda serta jawapan kepada usaha-usaha komplementarian untuk memperkecil peranan kepimpinan mereka boleh anda temui dalam Men and Women in Christ, 91-94 (Bab 5, di bawah "Women's leadership and authority in the Old Testament").
9. Kebanyakan penafsir memerhatikan bahawa bahasa Yunani dalam Kisah Rasul-rasul 18:19-21 luar biasa dan tidak lancar; bacaan yang wajar ialah bahawa Priskila dan Akwila telah mengasaskan gereja di sana, tetapi Lukas berhati-hati untuk menyebut hubungan rapat Paulus dengan asal usulnya. Lihat Howard Marshall Acts (TNTC) 1980, 301; Ben Witherington Acts of the Apostles 1998, 557-8.
10. Tentang teguran Priskila kepada Apolos, salah seorang pengajar utama gereja, lihat Men and Women in Christ, 207, 227 (Bab 11, di bawah "The nature of the disagreement", dan di bawah "3. Authoritative teaching as a special category?"), 240 (Bab 12, di bawah "The historical context").
11. Tentang kerasulan Yunia, lihat Men and Women in Christ, 299-306 (Bab 14, di bawah "Women's prominence in the young churches"). Sepanjang sejarah gereja, sehingga kemunculan komplementarianisme baru-baru ini, Yunia dianggap

sebagai seorang rasul misi. Kedudukannya yang menonjol barangkali menjelaskan mengapa dia dipenjarakan bersama Paulus. Dalam artikelnya, Wilson dengan betul mengakui bahawa Yunia ialah seorang rasul.

12. Daripada 54 versi bahasa Inggeris di Bible Gateway (setakat Mei 2022), hanya empat yang menterjemahkan kata Ibrani שמר sebagai "menjaga (mengawal)". Selain itu, empat menterjemahkannya sebagai "mengawasi" dan satu sebagai "memelihara". NIV dan ESV mencerminkan konsensus umum ("to work it and take care of it"; "to work it and keep it").
13. Lihat konteks penggunaan 'ēzer dalam Keluaran 18:4; Ulangan 33:7, 26, 29; Mazmur 20:2; 33:20; 70:5; 89:19; 115:9-11; 121:1-2; 124:8; 146:5; Hosea 13:9; Yesaya 30:5; Daniel 11:34. (Dalam beberapa rujukan ini, persoalannya ialah perlindungan yang diharapkan tidak diberikan.)
14. Tambahan pula, Wilson mengatakan bahawa Adam bertanggungjawab atas Kejatuhan dan bahawa kita semua mati dalam Adam dan bukan dalam Hawa. Tetapi kedua-dua Adam dan Hawa dipertanggungjawabkan oleh Allah dalam Kejadian 3. Supaya kita tidak salah memahami Kejadian 2-3, kita perlu memperhatikan bahawa penulisnya dengan bijak memanfaatkan dwimakna "Adam" sebagai individu dan "Adam" dalam erti "umat manusia". Sebagai contoh, dalam Kejadian 3:22-24 secara zahirnya hanya Adam yang diusir, tetapi yang dimaksudkan ialah umat manusia. Hujah Paulus dalam 1 Korintus 15:22 berasaskan gagasan "Adam" sebagai wakil umat manusia.
15. Mungkin dia ialah jenis wanita yang dibayangkan oleh ibu Raja Lemuel sebagai bakal isterinya: lihat Amsal 31:1.
16. Untuk maklumat lanjut tentang Wahyu 21:12-14, lihat Ian Paul, Revelation (Tyndale New Testament Commentaries), 349-350.
17. Untuk beberapa contoh, lihat Matius 19:28; Markus 10:30; Lukas 20:34-35; 2 Korintus 5:17; Efesus 1:21; Titus 2:12; Ibrani 6:5. Satu kajian ringkas tetapi menyeluruh tentang topik ini dan kepentingannya terdapat dalam Ian Paul, Kingdom, Hope, and the End of the World; living in the now and not yet of eschatology (Grove Books, Cambridge, 2016).
18. Lukas 22:49-51; Matius 5:39, 44; 1 Petrus 2:21-23; Roma 12:17-21; 2 Timotius 2:25; Yakobus 5:20.
19. Lukas 22:38 ("sudah cukup") sama ada satu teguran atau satu kenyataan bahawa dua bilah pedang sudah cukup untuk memastikan perjalanan mereka ke Taman Getsemani dan persinggahan mereka di sana tidak terhenti sebelum waktunya. Roma 13:1-4 menjelaskan fungsi pemerintah, bukan fungsi gereja.
20. Wilson sendiri menulis pada 5 Mei 2022: "Yesus tidak pernah menggunakan kekerasan terhadap manusia, sama ada untuk membela diri-Nya sendiri atau untuk melindungi orang yang tidak bersalah. Dia mengajar murid-murid-Nya untuk hidup dengan cara yang sama, tidak melawan orang jahat dan memberikan pipi yang sebelah lagi (Mat 5; Luk 6). Setiap kali seorang murid cuba atau mengancam untuk menggunakan kekerasan dalam rangka Injil, bahkan demi membela orang yang tidak bersalah, Kristus menegurnya (Luk 9 dan 22; Yoh 19). Para rasul kerap mengemukakan penderitaan Yesus sebagai teladan yang patut diikuti oleh orang percaya (Rom 12; Flp 2; 1 Ptr 2). ... . Peperangan kita bukan melawan musuh duniawi atau dengan senjata duniawi (Ef 6). Orang Kristian menang bukan dengan membunuh, tetapi dengan mati: oleh darah Anak Domba, oleh perkataan kesaksian kita, dan dengan tidak mengasihi nyawa kita sehingga mati (Why 12)." https://thinktheology.co.uk/blog/article/how_should_christians_think_about_gun_control
21. Kita juga patut memperhatikan bahawa perkembangan keimaman Lewi yang khusus (lelaki) itu sendiri merupakan tanda kegagalan Israel, kerana ia hanya muncul selepas bangsa itu tergoda kepada penyembahan berhala melalui anak lembu emas (Keluaran 32), yang hanya ditentang oleh orang Lewi (ay. 26-29). Maksud asal Allah bagi umat-Nya ialah supaya mereka semua menjadi "kerajaan imam" (Keluaran 19:6), satu wawasan yang kini menjadi kenyataan di dalam dan melalui Kristus (Wahyu 1:6).
22. 1 Petrus 3:7 menyinggung fakta ini. Maksud Petrus ialah bahawa lelaki Kristian patut bertimbang rasa terhadap isteri mereka. Ini ialah satu contoh menarik tentang komplementariti fizikal, kerana wanita biasanya lebih kuat daripada lelaki dari segi daya tahan, ketahanan terhadap kesakitan dan ketahanan terhadap kesejukan.
23. Dalam 1 Korintus 14:26, mereka yang membawa nubuat atau pengajaran boleh jadi lelaki atau wanita, seperti yang kita lihat dalam 11:2-14:33. Kata untuk "pengajaran" di sini ialah didachē, yang juga digunakan bagi pengajaran Paulus dalam 1 Korintus 14:6 dan bagi pengajaran Yesus, para rasul, Timotius dan para penatua (Matius 7:28; Kisah Rasul-rasul 2:42; 2 Timotius 4:2; Titus 1:9). Berkenaan sekatan terhadap wanita untuk berbicara dalam 1 Korintus 14:34-35, terdapat bukti manuskrip yang kuat bahawa kedua-dua ayat ini merupakan tambahan yang bukan berasal daripada Paulus. Mereka yang menganggapnya asli masih perlu (a) memberikan penjelasan yang benar-benar munasabah tentang bukti-bukti itu yang selaras dengan keaslian yang didakwa itu, dan (b) satu bacaan yang memuaskan tentang bagaimana ayat-ayat itu sesuai dengan konteksnya. Lihat Men and Women in Christ, Bab 9 dan 10.
24. Terdapat dua senarai, dalam 1 Timotius 3:1-7 dan dalam Titus 1:5-9. Petikan dalam 1 Timotius dirumuskan dengan sedikit lebih terperinci. Gambaran keseluruhan kami tentang senarai itu diambil daripada Men and Women in Christ, 318-319 (Bab 15, di bawah "Do Paul's requirements include or exclude women?").

25. Sebagai contoh, dalam Kisah Rasul-rasul 17:34, Damaris (seorang wanita) termasuk dalam kalangan andres (lelaki) yang disapa oleh Paulus (17:22) dan yang memberikan respons kepada mesej Paulus. Perbincangan yang terperinci terdapat dalam Men and Women in Christ, 319-323 (Bab 15, di bawah "Do Paul's requirements include or exclude women?"). Penggunaan bahasa Ibrani adalah serupa. Perintah "Jangan mengingini isteri sesamamu" (Keluaran 20:17) tidak membenarkan seorang wanita mengingini suami jirannya.
26. Douglas Moo, 'The Interpretation of 1 Timothy 2:11-15: A Rejoinder'. (1981) TrinJ 2, Siri Baharu: 198-222, 211; Tom Schreiner, 'Philip Payne on Familiar Ground: A Review of Philip B Payne, Man and Woman, One in Christ" (2010) JBMW 15, No. 1: 33-46, 35.
27. Recovering Biblical Manhood and Womanhood: A Response to Evangelical Feminism, 56.
28. Amsal 1:8; Kisah Rasul-rasul 16:40; 1 Korintus 1:11; Kolose 4:15; 1 Timotius 5:14; 2 Timotius 1:5; 3:14-15.
29. Untuk keterangan lanjut tentang 1 Timotius 2, lihat Men and Women in Christ, Bab 11-13 dan Lampiran 3-6; serta How God Sees Women, Bab 7.
30. Oleh sebab senarai kelayakan itu lebih bersifat petunjuk daripada ketetapan, tiada percanggahan antara 1 Timotius 3:2 ("cakap mengajar") dan 5:17 (hanya sebahagian penatua berkhotbah dan mengajar). Perhatikan juga bahawa sebaliknya, seseorang yang berkarunia boleh mengajar tanpa menjadi penatua (1 Korintus 14:26; Kolose 3:16).
31. Butiran lanjut dan cadangan tafsiran boleh anda temui dalam Men and Women in Christ, 325-326 (Bab 15, di bawah "Do Paul's requirements include or exclude women?"), dan How God Sees Women, Appendix 5, 339-341.
32. Systematic Theology: An Introduction to Biblical Doctrine (1994), 944.
33. Apabila mempertimbangkan kesan praktikal pembezaan seksual dalam masyarakat, adalah berguna untuk mengingati bahawa kebanyakan perbezaan antara jantina adalah lebih kecil daripada perbezaan antara individu. Pelari lelaki yang terpantas lebih laju daripada pelari wanita yang terpantas, tetapi seorang pelari pecut wanita berlari lebih laju daripada seorang ahli teologi lelaki.
34. Untuk beberapa contoh lain tentang fenomena ini, lihat jawapan ringkas Andrew Bartlett kepada beberapa ulasan ganjil tentang bukunya dalam 'Complementarianism and a listening problem?', yang diterbitkan di Word from the Bird pada 11 Mac 2022, https://michaelfbird.substack.com/p/complementarianism-and-a-listening?s=r. (Tetapi tolong jangan terlalu banyak menafsirkan maksud kami. Kami juga pernah melihat kes-kes di mana komitmen ideologi yang berpihak kepada egalitarianisme mempunyai kesan yang serupa).
35. Dari segi sejarah, ahli-ahli teologi yang berpendapat bahawa hanya lelaki boleh memimpin telah menerapkan sekatan ini secara konsisten kepada seluruh masyarakat, dan bukan secara terpilih kepada kepimpinan gereja sahaja. Lihat https://www.psephizo.com/biblical-studies/the-historic-reading-of-1-tim-2/
36. Kami perlu menyatakan di sini bahawa hal ini tidak bermakna bahawa wanita dan lelaki patut menjadi pemimpin, pengajar atau penceramah di persidangan dalam jumlah yang sama, tetapi hanya bahawa tiada justifikasi Alkitab bagi larangan mutlak terhadap wanita dalam jawatan kepimpinan. Perbincangan tentang topik ini boleh anda temui di https://www.psephizo.com/gender-2/should-women-be-on-platforms/ dan dalam artikel-artikel susulannya.